

נְשֵׁבֶת נְשָׁלוֹם

קבלת שבת

קהילת שמשית

שירה: אָנָּא בְּכַח

אָנָּא בְּכַח, גְּדֹלַת יְמִינְךָ תַּתִּיר צְרוּרָה
קָבַל רַגְתָּ עִמָּךְ, שְׂגִבְנוֹ, טְהַרְנוּ, נוֹרָא.
נָא גְבוּר, דּוֹרְשֵׁי יַחֲדָךְ כְּבַבְתָּ שְׁמֵרָם.
בְּרַכְּם, טְהַרְם, רַחֲמֵי צְדָקָתְךָ תַּמִּיד גְּמִלָּם.
חֲסִין קְדוּשׁ, בְּרוּב טוֹבְךָ נִהַל עֲדָתְךָ.
יְחִיד גָּאָה, לְעַמָּךְ פְּנֵה, זֹכְרֵי קִדְשֶׁתְךָ.
שׁוֹעֲתָנוּ קָבַל וְשִׁמְעַ עֲצָקָתָנוּ, יוֹדֵעַ תַּעֲלָמוֹת.

מיוחס לנחוניא בן הקנה (בן המאה ה-2)
לחן: עובדיה חממה

תהילים ק"נ

אנא בכח הוא פיוט המיוחס לנחוניא בן הקנה בן המאה ה-2, אולם מוצאו, כנראה, בחוגי המיסטיקנים של ימי הביניים. הפיוט מורכב משבע שורות, שכל אחת מהן מכילה שש מילים. לפי המסורת הקבלית, מרכיבים ראשי התיבות של מילים אלו את אחד משמות ה' בן 42 אותיות.

שירה: אֶקְרָא שַׁבָּת

לְכֶה דוּדֵי לִקְרֹאת כָּלָה
פְּנֵי שַׁבַּת נִקְבְּלָה...
וְאַבָּא מְסַלְסֵל קוֹלוֹ בְּשִׁירֵי שַׁבַּת:
"דְּרוּר יִקְרָא לְבֵן עִם בֵּית"
וּמִפֶּה צְחוּרָה נִפְרָשֶׁת
וְדוֹלְקִים נְרוֹת
וְכַהֲד מִן הָעֶבֶר הַמְּגִיעוֹת חוֹזְרוֹת
וּמְלֵא פִתְאוּם הַבַּיִת בְּאוֹתָן זְמִירוֹת
לְכֶה דוּדֵי לִקְרֹאת כָּלָה
שַׁבַּת מְלַכָּה הִנֵּה עוֹלָה
עַל הַשׁוֹלְחָן חֲלָה, וְעוֹלָה תְּפִילָּה
שָׂרִים כָּל בְּנֵי הַבַּיִת בְּמַקְהֵלָה גְּדוֹלָה
לוֹחֲשׁוֹת שִׁפְתֵיהֶם שֶׁל אֲבָא
וְעֵינֵיהֶם אֹרוֹת
וְכַהֲד מִן הָעֶבֶר הַמְּגִיעוֹת חוֹזְרוֹת
וּמְלֵא פִתְאוּם הַבַּיִת בְּאוֹתָן זְמִירוֹת.

מילים: אבי קורן
לחן: נדב מדינה ואבנר צדוק

תהילים צ"ח ה'ט'

תהילים כ"ג

הַלְלוּיָהּ:
הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֵל בְּקֹדֶשׁוֹ הַלְלוּהוּ בְּרָקִיעַ צֹז.
הַלְלוּהוּ בְּגְבוּרָתוֹ, הַלְלוּהוּ כְּרֹב גְּדֹלוֹ.
הַלְלוּהוּ בְּתַזְעָ שׁוֹפָר, הַלְלוּהוּ בְּנֹבֵל וְכִנּוֹר.
הַלְלוּהוּ בְּתֵרֵף וּבְחֹל, הַלְלוּהוּ בְּסוּפִים וְאֶבֶב.
הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי שְׁסוּעָ, הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה.
כָּל הַנְּשָׁמָה תִּתְהַלֵּל יְיָ הַלְלוּיָהּ.

וְקָרוּ לָהּ בְּכִנּוֹר בְּכִנּוֹר וְקוֹל זָמְרָה.
בְּחֻצְרוֹת וְקוֹל שׁוֹפָר הִרְעִיזוּ לְפָנַי הַמְּזַלְרָה.
יְרַעַם הַיָּם וּמְלֵאוּ, תִּבְלַע יוֹשְׁבֵי כְּהָ.
וְהָרוֹת יִקְחָאוּ כָּף, יַחַד הָרִים יִרְנְנוּ.
לְפָנַי ה' כִּי כָא לְשִׁפְטֵי הָאָרֶץ יִשְׁפֹט תִּבְלַע בְּצִדְקָה
וְצִמִּים בְּמִשְׁפָּרִים.

מְזַמֵּר לְדָוִד: ה' רָצִי, לֹא אֶחְסָר.
בְּנֹאוֹת דְּשָׂא יִרְבִּיצֵנִי, עַל כִּי מְנַחֲמוֹת יִנְהַלֵּנִי.
נִפְשִׁי יִשׁוּבֵב, יִנְחֵנִי בְּמַעְגְלֵי אֲדָקָה, לְמַצֵּן שְׁמוֹ.
גַּם כִּי אֶלֶךְ בְּגֵימָה צְלֻמוֹת, לֹא אִירָא רָע כִּי אֲתָה אֶפְדֵּי.
שִׁבְרָךְ וּמִשְׁעָרְךָ הִסָּה וַיִּנְחֵמֵנִי.
תַּעֲרַר לְפָנַי שְׁלֹחַן וַיִּגַּד צִרְיָה.
דִּשְׁנָתְךָ בְּשִׁמְךָ רִאשִׁי כּוֹסֵי חַיִּיהָ.
אֲרֵ טוֹב וְחֶסֶד יִרְדְּפוּנִי כָּל יְמֵי חַיִּי.
וְשִׁבְתֵנִי בְּכִית ה' לְאֹרֶךְ יָמִים.

לכה דודי לקראת כלה פני שבת נקבלה

שָׁמֹר וְזָכֹר בְּדַבָּר אֶחָד הַשְּׁמִיעֵנוּ אֵל הַמִּיחָד
ה' אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד לְשֵׁם וּלְתַפְאֶרֶת וּלְתַהֲלָה

לְקִרְאֵת שַׁבָּת לָכוּ וְנִלְכֶה כִּי הִיא מְקוֹר הַבְּרָכָה
מֵרֵאשׁ מִקְדָּם נְסוּכָה סוּף מַעֲשֵׂה בְּמַחְשְׁבָה תַחֲלָה

מִקְדָּשׁ מֶלֶךְ עִיר מְלוּכָה קוֹמֵי צְאֵי מִתּוֹךְ הַהִפְכָּה
רַב לָךְ שַׁבָּת בְּעַמֶּק הַבְּכָא וְהוּא יַחְמוּל עֲלֶיךָ חֲמֵלָה

הַתְּנַעֲרֵי מַעֲפָר קוֹמֵי לְבָשֵׁי בְגָדֵי תַפְאֶרְתְּךָ עַמִּי
עַל יַד בֶּן יִשִׁי בֵּית הַלְחָמֵי קֶרְבָּה אֵל נֶפְשֵׁי גְאֻלָּה

הַתְּעוֹרְרֵי הַתְּעוֹרְרֵי כִּי בָּא אֲוֶרֶךְ קוֹמֵי אֲוֵרֵי
עוֹרֵי עוֹרֵי שִׁיר דְּבַרֵי כְבוֹד ה' עֲלֶיךָ נִגְלָה

לֹא תִבְשִׂי וְלֹא תִכְלָמִי מַה תִּשְׁתַּחֲוִי וְמַה תִּהְיֶינִי
כֶּךָ יַחֲסוּ עֵינַי עַמִּי וְנִבְנְתָה עִיר עַל תְּלָה

וְהָיָה לְמִשְׁפָּה שְׁסִיךְ וְרַחֲקוּ כָּל מִבְלַעֲיֶיךָ
יִשִׁישׁ עֲלֶיךָ אֱלֹהֶיךָ כַּמְשׁוֹשׁ חֲתָן עַל כְּלָה

יְמִין וְשִׁמְאֵל תִּפְרָצִי וְאֵת ה' תַּעֲרִיצִי
עַל יַד אִישׁ בֶּן פְּרָצִי וְנִשְׁמַחָה וְנִגְיָלָה

בְּאֵי בְּשָׁלוֹם עֲטֹרֶת בַּעֲלָה גַם בְּשִׁמְחָה בְּרִנָּה וּבְצִהָלָה
תּוֹךְ אֲמוּנֵי עַם סִגְלָה בּוֹאֵי כְלָה בּוֹאֵי כְלָה
בּוֹאֵי כְלָה שַׁבָּת מְלַכְתָּא

מחבר: ר' שלמה הלוי אלקבץ, צפת מאה 16

פיוט זה, אותו חיבר באמצע המאה ה-16 ר' שלמה אלקבץ, מחוג מקובלי צפת, נקלט במהירות בסידור התפילה של כל קהילות ישראל. שמו של המחבר (שלמה הלוי) רשום באקרוסטיכון. הפיוט הפך להיות הפיוט המרכזי בקבלת השבת ומלווה את רגעי המעבר שבין ימי החולין המסתלקים לבין השבת הירודת. לפיוט עשרות לחנים שונים.

”שָׁמֹר אֵת יוֹם הַשַּׁבָּת, לִקְדָּשׁוֹ כְּאֲשֶׁר צִוָּה ה' אֱלֹהֶיךָ.
שִׁשֶּׁת יָמִים תַּעֲבֹד וְשִׁשֶּׁת כָּל מְלָאכְתְּךָ
וְיוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת לַה' אֱלֹהֶיךָ לֹא תַעֲשֶׂה כָּל מְלָאכָה
אֹתָהּ וּבְנֶה וּבְנָה וּבְתָרָה וְצָבְדָה וְאַסְתָּרָה וְשׁוֹרָה וְחִסְרָה וְכָל
בְּהִמְתָּהּ וְגֵרָה אֲשֶׁר בְּשַׁעֲרֶיךָ לְמִצְוֵי עֲבָדֶיךָ וְאַסְתָּרָה
כְּסוּף וְזִכְרָתָה כִּי עָבַד הָיִיתָ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם
וַיֹּצֵאֲךָ ה' אֱלֹהֶיךָ מִמִּצְרַיִם וּבְזֶרַע נְטִינָה.
עַל כֵּן צִוָּה ה' אֱלֹהֶיךָ לַעֲשׂוֹת אֵת יוֹם הַשַּׁבָּת.”

דברים ה' י"ב-ט"ו

שירה: שיר למעלות

שִׁיר לְמַעְלוֹת: אֲשָׁא עֵינַי אֶל הַהָרִים מֵאֵין יָבֵא עֲזָרִי.
עֲזָרִי מֵעַם ה' עֲשֵׂה שְׁמִים וְאֶרֶץ.
אֵל יִתֵּן לְמוֹט רִגְלֶךָ אֵל יְנוּם שְׁמֶרְךָ.
הִנֵּה לֹא יְנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל.
ה' שְׁמֶרְךָ ה' צִלָּךְ עַל יַד יְמִינֶךָ.
יִקְחֵם הַשֶּׁמֶשׁ לֹא יִכְבֶּה וְיִרְחַב בְּלִילָה.
ה' יִשְׁמְרֶךָ מִכָּל רָע יִשְׁמֹר אֶת נַפְשֶׁךָ.
ה' יִשְׁמֹר צִאתְךָ וּבּוֹאֶךָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם.

תהילים קכ"א א'-ח'

הדלקת נרות

ברכת הבנים והבנות:

"בָּרַכְךָ ה', וְיִשְׁמַרְךָ:
יָאֵר ה' פְּנֵי אֵלֶיךָ, וְיַחְוֶנֶךָ:
יִשְׂאֵה ה' פְּנֵי אֵלֶיךָ, וְיִשְׂסֵ לְךָ שְׁלוֹם"

במדבר ו' כ"ד - כ"ו

מדליקים נרות ומברכים:

"בָּרוּךְ אַתָּה ה' אֱלֹהֵינוּ סֵלָךְ הַעוֹלָם
אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוּוֵנוּ לְהַדְלִיק נֵר שֶׁל שִׁבְתֵּךְ"

שְׁבֶת וְחוֹל

לְהַדְלִיק נְרוֹת בְּכָל הָעוֹלָמוֹת
זוּהֵי שִׁבְתֵּךְ.
לְהַדְלִיק נְרוֹת שִׁבְתֵּךְ
זוּהֵי קְפִיצַת נְפֶשׁ הַרַת נְצוּרוֹת
לִים נְהַדֵּר, שְׂיֵשׁ כֶּה כִסְתוּרִין
שֶׁל אֵשׁ-הַשְּׂקוּיָה.
בְּהַדְלִיקֵי הַנְּרוֹת יְהַפֵּךְ
מִדְרֵי לְנֵהר דִּי-נֵהר,
בְּאֲשֻׁדוֹת בְּרָקוֹת שׁוֹקֵץ לְבֵי...

תְּבַנְרֵךְ לָנוּ נֵר שֶׁל שִׁבְתֵּךְ
עַל כִּי בְּשׁוֹרַת כְּמוֹנְחָה
הִבְאֵתָ לָנוּ.
עַל כִּי לִזְבֹּן אוֹרֶךְ
הִבִּיאָ אֶת הָאוֹר לְקַוּוֹנֵנוּ,
זוֹר, סוֹהַר וְשִׁלְוָה.
תְּלַוְנוּ שְׁלֵהֲבַתְךָ קוֹדֵשׁ, בְּיָמֵי הָעָמֶל הַקָּשִׁים,
בְּשִׁדְדָה, בְּכִסְטָע וּבְצִיָּה,
עַד כִּי תִשׁוּב לְדַלּוֹק אֶיְכוֹנֵנוּ
בְּשִׁבְתֵּךְ הַבְּאָה.

ברכה קיבוצית

חלוקת חלה

שירה: *אֶת הַשִּׁיר הַפְּשׁוּט*

לְמַדְנִי אֶת הַשִּׁיר הַפְּשׁוּט שֶׁל הַלֶּחֶם
וּפְרוֹס לִי חֶלֶק מִשְׁלוֹמְךָ.
קַחֲנִי עִם אֲבָב הַיּוֹמִים עַל הַשֶּׁכֶם
כְּשֶׁתְּרַאֲנִי לְפָנֶיךָ.

אֲנִי שֶׁהִנַּחְתִּי לְרַגְשׁ יַחַד לְרַחֲמֶיךָ,
כִּבְרָה יוֹדַעַת כִּי
הַתְּפִתְלָה דְרָכֶיךָ
וּמְגוּבָה רַב רֵאשִׁי עֶכְשָׁיו
נִרְפָּן -

כִּבְרָה יוֹדַעַת כִּי
הַתְּפִתְלָה דְרָכֶיךָ
וּבְאֵה עַד כָּאֵן.

לְמַדְנִי אֶת הַשִּׁיר הַפְּשׁוּט שֶׁל הַלֶּחֶם
וּפְרוֹס לִי חֶלֶק מִשְׁלוֹמְךָ.
קַחֲנִי עִם אֲבָב הַיּוֹמִים עַל הַשֶּׁכֶם
כְּשֶׁתְּרַאֲנִי לְפָנֶיךָ.

זלדה

חַיֵּי וְחַיֵּיךָ אוֹרוֹת וְצִלִּים
מְכִילִים
בְּעֵינֵי שִׁבְתֵּךְ,
בְּעֵינֵי חוֹלִין.
לוֹ מִחֶרֶת שְׁלֶכְךָ יִגַּשׁ אֶל אֶתְמוּלִי
בְּעֵינֵי שִׁבְתֵּךְ,
בְּעֵינֵי חוֹלִין,
שְׁלֶכְךָ וְשָׁלִי.

מילים: רחל שפירא
לחן: רמי בר דוד

שירה: האורח

אם בשער יש אורח
שנחת מעבר ים
מה נציע לאורח
בבואו משם?

טנא ירוק, פרח לבן
יין אדום, פת במלח
זה מה שיש
שב איתנו כאן.

שב איתנו, זה הבית
תריס פתוח למדבר
שב איתנו כבן בית
לא כהלך זר.

טנא ירוק, פרח לבן
יין אדום, פת במלח
זה מה שיש
שב איתנו כאן.

והלב הזה הפתי
שאף פעם לא יחכים
שוב נדלק ושוב הריע
אל הסרחקים.

טנא ירוק, פרח לבן
יין אדום, פת במלח
זה מה שיש
שב איתנו כאן.

האורחים הולכים הביתה
תריס פתוח שוב נסגר
השולחן נעול וריק
וזה מה שנשאר.

מילים ולחן: נעמי שמר

שירה: היוזם יום שישי

היום יום שישי
היום כולם עובדים
היום יום שישי
היום כולם עובדים

מחר שבת
מחר שבת
מחר שבת
מחר שבת
שבת מנוחה
שבת מנוחה

היום גדליק גרות
היום גדליק גרות

מחר שבת
מחר שבת
שבת מנוחה

מילים ולחן: עממי

שירה: שבת שלום

את האבק מכל פינה נסיר לכבוד שבת.
על הקיר תמונה יפה נתלה לכבוד שבת.
לבבך שמלה נקיה נלביש לכבוד שבת
שבת שלום שבת שלום
מנוחה ושמחה היום.

מיטה לבנה לבבך נציע לכבוד שבת
גר קטן במנוחה נכין לכבוד שבת,
שיר מנוחה ושמחה נשיר לכבוד שבת.
שבת שלום שבת שלום
מנוחה ושמחה היום.

מילים: מינה חפץ
לחן: יצחק אדל

שירה: זרק שבת

עוד מעט ירד אלינו
יום שבת הטוב.
לכבודו תכין אמנו
מטעמים לרב.
אך נפסיק פה לימודינו,
הביתה נמהר.
נתקדש לשבתנו
בפרחים ובגנר.

בואי, בואי הברוכה,
יום שבת, יום מנוחה!
בואי נא, בואי נא, המלכה!

מילים: שמואל בס
לחן: יואל ולבה

שירה: שבת לחאפה

החמה מראש האילנות נסתלקה -
 באו ונצא לקראת שבת המלכה.
 הנה היא יורדת הקדושה, הברוכה,
 ועמה מלאכים צבא שלום ומנוחה.
 באי, באי, המלכה!
 באי, באי, המלכה!
 שלום עליכם, מלאכי השלום!

קבלנו פני שבת ברננה ותפלה,
 הביתה נשובה, בלב מלא גילה.
 שם ערוך השלחן, הנרות יאירו,
 כל פנות הבית יזרחו, יזהירו.
 שבת שלום ומברך!
 שבת שלום ומברך!
 באכם לשלום, מלאכי השלום!

שבי זכה עמנו ובדיוך נא אורי
 לילה יום, אחר תעברי.
 ואנחנו נכבדך בבגדי המודות,
 בזמירות ותפלות ובשלוש סעדות.
 ובמנוחה שלמה,
 ובמנוחה נעמה -
 ברכונו לשלום, מלאכי השלום!

החמה מראש האילנות נסתלקה -
 באו ונלוה את שבת המלכה.
 צאתך לשלום, הקדושה, הזכה -
 דעי, ששת ימים אל שובך נחכה...
 כן לשבת הבאה!
 כן לשבת הבאה!
 צאתכם לשלום, מלאכי השלום!

מילים: ח.נ. ביאליק
 לחן: יחזקאל בראון

ובקשור את האלהים, אל נא תהא חוזר כמופלא.
 רז התבונן סביבך - הנה ישמשש עם ילדי.
 לקורחבים הכס - הנה יתהלך בעון,
 ורעותיו נשלחות לברקים ונפלות בנשם.
 ראה, הנה הוא קמתייר בפרחים וידי נאות
 בצמרות.

ג'בראן חליל ג'בראן

שירה: אדון עולם

אדון עולם אשר מלך, בטרום כל יציר נברא
 לעת נעשה בחפצו כל, אדי מלך שמו נקרא.
 ואחרי ככלות הכל, לבדו ימלך נורא.
 והוא ה' והוא הוה, והוא יהיה בתפארה.
 והוא אחד ואין שני, להמשילו ולהחבירה.
 בלי ראשית בלי תכלית, ולו העד והמשרה.
 בלי ערך בלי דמיון, בלי שני ותמורה.
 בלי חבור בלי פרוז, גדול כח וגבורה.
 והוא אלי וחי גואלי, וצור חבלי ביום צרה.
 והוא נסי ומנסי, מנת כוסי ביום אקרא.
 והוא רופא והוא מרפא, והוא צופה והוא עזרה.
 בידו אפקיד רוחי, בעת אישן ואעירה.
 ועם רוחי גייתי, אדוני לי ולא אירא.
 במקדשו תגל נפשי, משיחוני ישלח מהרה
 ואז נשיר בבית קדשי, אמן אמן שם הנורא.

פיוט המיוחס לרבי שלמה אבן גבירול
 (1021-1058 בספרד)

מדרש אישי לנרשת השבוע

שירה: שלום עליכם

שלום עליכם מלאכי השרת מלאכי עליון
מסלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא
בואכם לשלום מלאכי השלום מלאכי עליון
מסלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא
ברכוני לשלום מלאכי השלום מלאכי עליון
מסלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא
צאתכם לשלום מלאכי השלום מלאכי עליון
מסלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא

מקור הפיוט אינו ידוע.

הוא מבוסס על דברי חז"ל במסכת שבת בתלמוד הבבלי,
לפיהם "שני מלאכי השרת מליין לו לאדם בערב שבת
מבית הכנסת לביתו".

רבי נחמן מברסלב היה אומר:

דע לך כי כל רועה ורועה יש לו ניגון מיוחד
לפי העשבים ולפי המקום שהוא רועה שם, כי
כל עשב ועשב - יש לו שירה, ומשירת העשבים
נעשה ניגונו של רועה. הוא היה אומר:
הלואי והייתי זוכה לשמוע את כל השירות
והתשבחות של העשבים, איך כל עשב ועשב
אומר שירה לשם יתברך, בלי תהייה וכלי שום
מחשבות זרות ואינם מצפים לשום גמול.
כמה יפה ונאה כששומעים את השירה שלהם,
שטוב מאוד ביניהם לעבוד את האלוהים ביראה.

שירה: שירת הנשיאים

דע לך שכל רועה ורועה יש לו ניגון מיוחד משלו.
דע לך שכל עשב ועשב יש לו שירה מיוחדת משלו.
ומשירת העשבים נעשה ניגון של רועה.
כמה יפה, כמה יפה ונאה כששומעים השירה שלהם.
טוב מאוד להתפלל ביניהם ובראיה לעבוד את ה'.
ומשירת העשבים מתעורר הלב ומשתוקק.
וכשהלב מן השירה מתעורר ומשתוקק אל ארץ ישראל
אור גדול אדי נמשך ועולה מקדושתה של הארץ עליו.
ומשירת העשבים נעשה ניגון של הלב.

מילים (ע"פ רבי נחמן מברסלב) ולחן: נעמי שמר

שירה: מי האיש

מי האיש החפץ חיים,
אוהב ימים לראות טוב.
נצור לשונך מרע
ושפתך מדבר מרמה
סור מרע, ועשה טוב
בקש שלום ורדפהו.

מילים: תהילים ל"ד י"ג-ט"ו
לחן: ברוך חייט

אני אומר באמונה שלמה
שהתפילות קדמו לאלוהים.
התפילות יצרו את האלוהים,
האלוהים יצר את האדם
והאדם יוצר תפילות
שיוצרות את אלוהים שיוצרו את האדם...

מתוך פתוח סגור פתוח, יהודה עמיחי

מנוחה

כי היום הולך וחולף, ואין לאדם לישב הדעת איזו שעה ביום.
אל כן צרכין להתגבר ולתמיד לו פנאי לישב עצמו היטב
אל כל מצעיו אשר הוא עושה בעולם - אם כך ראוי לו
לכלות יקויו במצעים אלו.

ר' נחמן מברסלב

שירה: צור משלו אכלנו

צור משלו אכלנו
בְּרַכֵּי אֲמוּנֵי
שְׁבַעֲנוּ וְהוֹתַרְנוּ
כַּדְּבַר אֲדוֹנֵי

הָזָן אֶת עוֹלָמֵנו
רוֹעֵנוּ אֲבִינוּ
אֲכָלְנוּ אֶת לֶחֶמוֹ
יֵינוּ שְׁתִּינוּ.

עַל כֵּן נִזְדָּה לְשִׁמּוֹ
וְנִהְלָלוּ בְּפִינוּ
אֲמַרְנוּ וְעִנֵּינוּ
אִין קָדוֹשׁ כְּאֲדוֹנֵי.

בְּשִׁיר וְקוֹל תּוֹדָה
נִבְרַךְ לְאֵלוֹהֵינוּ
עַל אֲרֶץ חֲמֵדָה טוֹבָה
שֶׁהִנְחִיל לְאֲבוֹתֵינוּ.

מִזֶּן וְצִידָה
הַשְּׁבִיעַ לְנַפְשֵׁנוּ
חֲסֵדוֹ גָּבַר עָלֵינוּ
וְאִמַּת אֲדוֹנֵי.

פיוט קדום שמחברו אינו ידוע.
נוהגים לשיר אותו לפני ברכת המזון בסעודות השבת.
שלושת בתוי הראשונים של הפיוט מכוונים כנגד שלוש
הברכות הראשונות של ברכת המזון.

שירה: בואי כלה

עֲטַף נָא אֶל שְׂדֵי אֶת נַפְשֵׁי בְּטֻלִית
וְזַמַּר בְּקוֹל - בּוֹאֵי כְּלָה
הוּ אֲשֶׁתִּי הִיפָּה הַדְּלִיקֵי הַנְּרוֹת
וּלְקִידוֹשׁ הַכִּינֵי הַחֲלָה

הַלִּילָה כְּכָר בְּרַךְ עַל נְרוֹת שְׁבַתוֹ
וּלְבָנָה לְקִידוֹשׁ מוֹטֶלֶת
הַיּוֹם אָנִי רוֹצָה בְּשׁוּבֵי הַבַּיִתָּה
לְנֶשֶׁק הַמְּזוּזָה בְּדַלֶּת

עֲטַף נָא רִיבוֹנֵי גּוֹפְנוּ בְּטֻלִית
נְזַמַּר נָא בְּקוֹל - בּוֹאֵי כְּלָה
נְשִׁינוּ הַיְּפוֹת תִּדְלַקְנָה הַנְּרוֹת
וְאָנֹו נִקְדַּשׁ עַל הַחֲלָה.
עֲטוּף נָא אֶל שְׂדֵי ..

כִּי שְׁבַעָה הֵם יָמִים יְמוֹת הַשְּׁבִיעַ
וְשְׁבַעָה יֵשׁ קָנִים לְמַנוּרָה
וְאִי אֲשֶׁר הַדְּלִיק הַמַּנוּרָה בְּנַפֶּשׁ
הוּא יִצַּק הַשֶּׁמֶן לְאוּרָה

עטוף נא ריבוני...

הַתִּזְכּוֹר אֵיךְ שְׁבַנוּ בְּסַפִּינּוֹת לוֹעֲזִים
אֲנַחְנוּ הָעוֹלִים בְּשִׁמְךָ
עַת יְהוּדִים יְבוֹאוּ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
מָה תִּרְבַּב בְּמַעוֹנֶם הַשִּׁמְחָה

הַאֲתָה שְׂכַחְתָּ? וַיִּדְרַךְ הֵן פְּרִשָּׁה
מִפְּרִשִׁים לְסַפִּינָה הָעוֹלָה
אָנֹו רֵאוּיִים לְשִׁבַּת רֵאוּשָׁנָה
בְּמִשְׁתֵּה שְׁבַתְךָ הַגְּדוֹלָה.

עטוף נא ריבוני...

מילים: אברהם שלונסקי
לחן: יאיר רוזנבלום

שבת עולה אל מעוני זוהרת
שוטפת את יומי באור זהב גדול
ושוב חוזר אליי אותו הערב
אחרי ששה ימים פשוטים של חול.

ונישאים צלילי חליל ברוח
והמילים פתאום גדולות יותר
והלכן מכל חלון זרוח
והג על העולם והג בלב.

שבת פורשת יד רכה, אוהבת
ובצעפי לכן אוספת חול אפור
ושוב ראשה עטופי הילת שלהבת
ושוב כורע יום בפני ערב.

ונישאים צלילי חליל ברוח
והמילים פתאום גדולות יותר
והלכן מכל חלון זרוח
והג על העולם והג בלב.

שבת עולה אל מעוני זוהרת
מלכה נושקת את יומי באור ושחוק
ושוב אני נושא עיני הערב
לראות אותה נוצצת מרחוק.

ונישאים צלילי חליל ברוח
והמילים פתאום גדולות יותר
והלכן מכל חלון זרוח
והג על העולם והג בלב.

חמדה

שם ידעתי חמדה שלא היתה כמוה,
והזמן ההוא היה יום השביעי בשבת
וכל בדי אילנות היו מתצמחים לגבה.

והאור הלך מסביב שוטף פנהר לנבוא,
וגלגל הציון את גלגל החמה חמד.
אז ידעתי חמדה שלא היתה כמוה.

הזהירו ראשי השיחים והאור לא ידע שבא,
נתר גלגל הנהר וככל אדוותיו נצת,
אר ראשי הנהר בציוןו כתפוח זהב לכלא.

שושני נהר צהבות פצרו את פיהן לכלא
את אדוות הנהר בחפזן וגבול האשב השט,
ואותו היום היה יום השביעי בשבת
וכל בדי אילנות מתצמחים בתשווקה לגבה
ואז ידעתי חמדה שלא היתה כמוה.

מילים: דליה רביקוביץ

שיר המצלות:

בשוב ה' את שיבת ציון היינו כחלמים.
אז ימלא שחוק פינו ולשוננו רנה.
אז יאמרו בגוים - הגדיל ה' לעשות עם אלה.
הגדיל ה' לעשות עמנו - היינו שמחים.
שובה ה' את שביתנו כאפיקים בנגב.
הזרעים בדמעה ברנה יקצרו.
הלוך ילך ובכה נשא משך הזרע.
בא יבא ברנה נשא אלמותיו.

מילים ולחן: עידית חכמוביץ

תהלים קכ"א א'

יְדִיד נֶפֶשׁ אָב הַרְחֵמֵן
מְשׁוֹךְ עֲבָדְךָ אֶל רְצוֹנְךָ.
יְרוּץ עֲבָדְךָ כְּמוֹ אֵיל.
יִשְׁתַּחֲוֶה אֶל מוֹל הַדָּרֶךְ.
יַעֲרֵב לוֹ יְדִידוֹתֶיךָ
מִנוֹפֶת צוּף וְכָל טַעַם.

הַדָּר נֶאֱהָב זֵיו הָעוֹלָם.
נֶפֶשׁ חוֹלֵת אֶהְבְּתֶךָ.
אֵיךְ אֵל אֵל נֶאֱרָא נֶאֱלֵה.
בְּהִרְאוֹת לֵה נֹעֵם זֵיוֶךָ.
אֵד תִּתְחַזֵּק וְתִתְרַפֵּא.
וְהִיְתֵה לֵה שְׂמֵחַת עוֹלָם.

וְתִיךְ יְהוּמוֹ נֶאֱרַחֲמֶיךָ.
וְחוֹסֶה נֶאֱעַל בֶּן אֶהְיֶיךָ.
כִּי זֶה כְּמֶה נִכְסֶיךָ נִכְסֵי פִתִּי
לְרֵאוֹת בְּתִפְאַרֶת עֲזָךָ.
אֵלֵה חֲמֻדָּה לְבִי.
וְחוֹסֶה נֶאֱוֹאֵל תִּתְעַלֵּם.

הַגְּלָה נֶאֱוִפְרוֹס חֲבִיבִי
עָלִי אֵת סִכַּת שְׁלוֹמְךָ.
תֵּאִיר אֶרְץ מִכְבוֹדְךָ.
נְגִילָה וְנִשְׂמָחָה בְּךָ.
מִהַר אֶהוֹב כִּי בָא מוֹעֵד
וְחֲנֵנוּ כִּימֵי עוֹלָם.

מחבר: ר' אלעזר אזכרי, מאה 16
(מקובל, דרשן ומשורר יהודי יליד צפת)
לחן: אהוד צוויג ושרה צוויג קרבאל

דְּרוֹר יִקְרָא לְבֵן עִם בֵּית. וַיִּנְצְרְכֶם כְּמוֹ בְּבֵית.
נְעִים שְׂמֵכֶם וְלֹא יִשְׁבֵּת. שְׁבוּ נִחוּ: בְּיוֹם שְׁבֵּת.

דְּרוֹשׁ נְוִי וְאוֹלָמִי. וְאוֹת יִשַׁע עֲשֵׂה עִמִּי.
נִטַע שׂוֹרֵק בְּתוֹךְ כְּרָמִי. שְׁעָה שְׁוַעַת בְּנֵי עִמִּי.
דְּרוֹךְ פְּרוּחַ בְּתוֹךְ בְּצָרָה. וְגַם אָדוּם אֲשֶׁר גְּבָרָה.
נִתּוֹץ צָרִי בְּאֶרֶץ וְעִבְרָה. שְׁמַע קוֹלִי בְּיוֹם אֶקְרָא.
אֱלֹהִים תֵּן בְּמִדְבַר הַר. הַדָּס שְׁטֵה בְּרֵאשׁ תִּדְבַּר.
וְלִמְזֶהִיר וְלִנְזֶהֶר. שְׁלוֹמִים תֵּן כְּמִי נְהַר.
הַדּוֹךְ קִמִּי חַי אֵל קִנְיָא. בְּמוֹג לִכְבֹּב וּבִמְגִינָה.
וְנִרְחִיב פֶּה וְנִמְלֵאנָה. לְשׁוֹנְנוּ לֶךְ רֵנָה.
דְּעָה חֲכָמָה לְנִפְשֶׁךָ. וְהִיא כְּתֵר לְרֵאשֶׁךָ.
נִצּוֹר מִצּוֹת אֱלֹהֶיךָ. שְׁמוֹר שְׁבֵּת קִדְשֶׁךָ.

מחבר: דונש בן לִבְרֵט הַלּוּי
לחן: מרטין מוסקוביץ

דונש בן לִבְרֵט הַלּוּי, או בשמו העברי אֶדוֹנִים הַלּוּי (920-990),
נולד במרוקו ולמד בישיבה בבבל אצל ר' סעדיה גאון.
מאוחר יותר עבר לספרד.
התפרסם מאוד בזכות שירים שכתב.
היה הראשון שהכניס את משקל השירה הערבית
לשירה העברית.

שירה: נאונים

שתלתם ניגונים בי אימי ואבי
ניגונים מזמורים שכוחים.
גרעינים גרעינים נשאם לכבי
עתה הם עולים וצומחים.
עתה הם שולחים פארות בדמי
שורשיהם בעורקי שלובים,
ניגויה אבי ושיריך אימי
בדופקי נעורים ושבים.

הנה אאזין שיר ערשי הרחוק
הביע פי אם אלי בת.
הנה לי תזהרנה בדמע וצחוק
איכה וזמירות של שבת.
כל הגה יתם וכל צליל יאלם,
בי קולכם הרחוק כי יהום.
עיני אעצום והריני איתכם
מעל לחשכת התהום.

מילים: פניה ברגשטין
לחן: דוד זהבי

שבת

חופי ירדן: קלא זהר יום.
סירת דונה; אשכב אשתה
שקוי שלום.

אביט אל על: האור כה רב!
וגם בלב כבי לדות
אר צל של עב.

אתה ידעתי: פה - הכל.
ראשית וקצה, כל דכפין
יאתה, יטל.

רחל, דגניה, 1920

שירה: ירדה השבת

ירדה השבת אל בקעת גינוסר
וניחוח עתיק בשוליה
ויעמדו מסביב ההרים שושבינים
לשאת אדרתה הזוהבת,
תעלינה יונים מכנרת הים
קבל את רוחה הלוחבת.

נשקה השבת לראשו של הברוש
לאזוב שבסלע נשקה.
ויהי הדרך לשרביט של מלכות
על רמות דקמה מרוננת.
ימשך אז התור בקולו המתוק
חמדת כיסופין מעדנת.

הרטיטה שבת בחינה הגנוז.
עיני חלונות מכל עבר.
ותצאנה בנות אל הערב זמר
זמירות בערגה מצלצלת.
והיתה העדנה בבקעת גינוסר
לנשמת עבריות נאצלת.

מילים: יהושע רבינוב
לחן: דוד זהבי

למדני אלהי, ברך והתפלל
על סוד עלה קמל, על - נגה פרי בשל
על החרות הזאת לראות, לחוש, לנשום,
לדעת, ליחל, להפשל.
למד את שפתותי ברכה ושיר-הלל
בהתחדש זמנך עם - בקר ועם - ליל
לכל יהיה יומי היום - כתמול שלשום
לכל יהיה עלי יומי-הרגל.

מתוך: משירי סוף הדרך ג', לאה גולדברג

שירה: יהי רצון

יהי רצון מלך עליון
יהי רצון מלפניך
יהי רצון שר ואביון
יחד יזכו לרחמיך

מטל השמים
מדבש ושמי הארץ, תן
מכל טוב מקשה וגן
רימון זית ודגן
תמר עינב ותאנה
בצל אילן נחיה
אדם וחוה נהיה
ובננו שוב שורש יכה

יהי רצון מלך עליון
יהי רצון מלפניך
יהי רצון שר ואביון
יחד יזכו לרחמיך

מילים: דודו ברק ע"פ המקורות
לחן: יוני רועה

שירה: אפלה

אינני יודע מילים מהן נאמרת תפילה
כל המילים אבדו בקולי והיו כאלמות אפלה.
אך עדיין רואות עיני זוהר עיניו של ילד.
ועוד רואות עיני: כוכב אין דומה לו בזוהר,
ואמהות דאגות פנים נושאות את ילדיהן אל האור.
מה יהיה עליהם? מה יהיה?
שמעו שמחתם הנושמת כאביב,
שנדמה כי לא יחלוף עד עולם.
כרוע אכרע לפני דמות אלוהים
אשר מעיני נעלם.
אל נא תרע לתמימים.
הם אינם יודעים מדוע בָּרַק פּוֹגַע בְּעַץ
הנושא את פְּרִי־וֹ לְתוֹמוֹ.
אל נא תרע לתמימים
הם אינם יודעים מדוע אדם מחלל את צלמו
אינני יודע מילים מהן נאמרת תפילה
כל המילים אבדו בקולי והיו כאלמות אפלה.

מילים: אברהם חלפי
לחן: שלמה בר

שירה: יהי ה' כל

יהי ה' כל
שׁוֹרֵךְ לְכָל שׁוֹכֵל
לְהַטִּיב עִימוֹ,
הַיֵּלֵד לְאִישׁהּ הָאִימָהִית
לְמַעַן יִגְדֵל,
הַעֲגֵלָה לְעִגְלוֹן הַטּוֹב
לְמַעַן יִנְהַג בָּהּ הַיֵּטֵב.
וְהֶאֱדָמָה, לְמַשְׁקִים אוֹתָהּ מַיִם,
לְמַעַן תִּתֵּן פְּרִיָּהּ בְּעִיתוֹ.

מילים: ברטולד ברכט
גירסה עברית: נתן זך
לחן: שלמה גרוניך

כְּרוּךְ בּוֹאֵר שְׂבַת, בּוֹאֵר כְּרוּךְ,
הַבִּיאֵי נָא אֶמֶר אֶת הַפְּרִיגוֹ, אֶת הַשְּׁלוֹה
שְׁלֹאֲחֵר שְׂבוּא רַב פְּנִיִם שֶׁל הַמּוֹלֵת אֶמֶל.
אֶת הַחֲלָל שְׂבַתוֹכֹ אֶפְשֵׁר לְרַקּוֹם
אִינְסוּף שֶׁל חִלּוּמוֹת, בְּיַחַד וּלְבַד.
אֶת שְׂעַת הַפְּחִילוֹת שְׂבָה נּוֹכֵל
לְשִׁמוֹץ אֶת פְּעִימוֹת לְבוֹ שֶׁל הַזּוֹלָת.
שְׂבַת- כְּרוּךְ בּוֹאֵר,
כְּרוּךְ בּוֹאֵר, כְּרוּךְ גֵּרָךְ.

ברכה מקיבוץ משמרות

שירה: שבת חפז

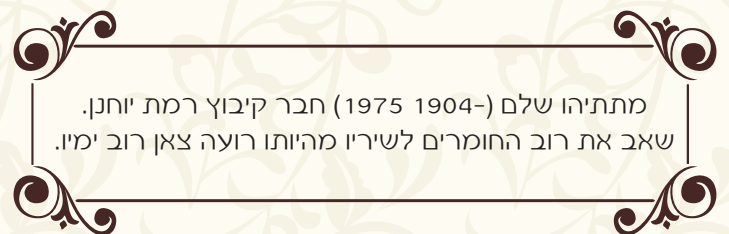
נטו צללים על פני הגבעות,
ימות החול חלפו, עברו.
הרחק הרחק נצתו נגהות,
כוכבי שבת מה יפו, נהדרו:

יום שבת, יום מנוחה, בארץ הברכה.
שבתון!
לבשו הדר פני הכפר ביום השבת.

שלות השקט בניר בשדה.
המחרשה תדם, תנוח.
בגן בחרש, זמר תועה,
נגון שבת אל היקום שלוח.

יום שבת, יום מנוחה, בארץ הברכה.
שבתון!
לבשו הדר פני הכפר ביום השבת.

מילים ולחן: מתתיהו שלם

מתתיהו שלם (-1904 1975) חבר קיבוץ רמת יוחנן.
שאב את רוב החומרים לשירו מהיותו רועה צאן רוב ימיו.

שירה: אלא אלו

אנא אלי
אנא אלי
עשה אותי כלי לשליחותיך
אנא אלי
אנא אלי
עשה אותי כלי לשליחותיך
במקום שבו מקננת שנאה
תן לי לזרוע אהבה.

במקום שבו עלבון - סליחה
במקום שבו חושך - אור
במקום שבו עצב - שמחה
אדון העולם.

אנא אלי
אנא אלי
עשה אותי כלי לשליחותיך
אנא אלי
אנא אלי
עשה אותי כלי לשליחותיך

אלוהים תן לי את השלום
להשלים עם שאיני יכול לשנות.
אנא תן לי את אומץ הלב
לשנות דברים שביכולתי.
ואנא תן לי את החוכמה
להבחין בין אלה לבין אלה.

אנא אלי
אנא אלי
עשה אותי כלי לשליחותיך
אנא אלי
אנא אלי
עשה אותי כלי לשליחותיך

מילים: עממי
לחן: שולי נתן

שירה: זרבי שבת

תלם אחרון וחושך בגינה,
היום אמר את סוף הפגניה.
ערב חרישי חתם את התמונה,
בין אור וחושך נחה השכונה.

דג אסר חכה אחרונה.
הנה כבר יום שישי פנה.
שוקי העיר, כנפי הינה
לבשו כותנת לבנה.

השולחן מוכן ונאספו כולם.
נרות דולקים עם יין וחלה.
יום עמל כלה, ומה שלא נשלם
אולי נתחיל מחר מהתחלה.

דג אסר חכה אחרונה.
הנה כבר יום שישי פנה.
שוקי העיר, כנפי הינה
לבשו כותנת לבנה.

מילים: נתן יונתן
לחן: נחום היימן

שירה: אני מאמין

שחקי שחקי על החלומות,
זו אני החולם שח.
שחקי כי באדם אאמין,
כי עודני מאמין בך.

כי עוד נפשי דרור שואפת,
לא מכרתיה לעגל פז,
כי עוד אאמין באדם,
גם ברוח, רוח עצ.

רוחו ישליך כבלי-הכל,
ירוממו במתי-על:
לא ברעב ימות עובד,
דרור לנפש, פת-לדל.

שחקי כי גם ברעות אאמין,
אאמין, כי עוד אמצא לב,
לב תקוותי גם תקוותי,
יחוש אושר, יבין כאב.

אאמינה גם בעתיד,
ארף אם ירחק זה היום,
אר בוא יבוא - ישאו שלום,
אז וברכה לאום מלאום.

מתוך 'אני מאמין' - שאול טשרניחובסקי
לחן: טוביה שלונסקי (אביו של אברהם שלונסקי)

שירה: הליכה לקיסריה

אלי, אלי
שלא יגמר לעולם
החול והים,
רשרוש של המים,
ברק השמיים,
תפילת האדם.

מילים: חנה סנש
לחן: דוד זהבי

שיר שכתבה חנה סנש בשנת 1942 בקיבוצה שדות-ים.
ב-1944 צנחה ביוגוסלביה בשליחות היישוב והמודיעין הבריטי
ומשם הגיעה להונגריה במטרה להילחם בנאצים. היא נתפסה,
עונתה קשות והוצאה להורג.

דוד זהבי: "אחד השירים היפים שכתבתי בימי חי הוא השיר
'הליכה לקיסריה', ואודה על האמת כי בשעה שהלחנת
את השיר תוך כדי כתיבתו זלגו עיני דמעות."
(מתוך מכתב לאמא של חנה סנש).

שירי שלום

אהבת עולם

תברכי השבת המביאה אהבת עולם
לכל הנברא, החי והקיים.
ברכינו כלה לבל תסור כנף האהבה
מלבנו וגופנו, ברכינו לבל תחסר זו
לבני ביתנו ובקהלתנו.
בואי שבת המלכה להשכין שלום, ואהבת עולם
בין איש לאשה, בין דוד וכלה ונפרש לכלם
סכת שלום, חמלה, צדק ואהבה,
לעיר, לדל ולנחשל, למכר ולקר.
נבקש וניחל בין פעימת הלב והזמן
שיבואו אהבה ושלום על כל בית ישראל
ועל כל יושבי תבל...

מחבר: משה יצחקי

שירה: שיר אלו שבת

התבואי אלי הלילה
כבסים כבר יכשוו בקצר
מלחמה שאף פעם לא די לה
היא עכשיו במקום אחר
וכבישים שבים בלי הרף
לבדם כסוס בלי רוכבו
והבית נסגר בערב
על הטוב והרע שבו

וידענו היטב כי הגבול הוא
קרוב ואסור לנו שם
אבי התפלל "ויכולו
הארץ וכל צבאם..."

צבא והארץ האפילו
עוד מעט וככה האור
המצוה בה שמיים התחילו
שוב השניים צריכים לגמור.

מילים: יהודה עמיחי
לחן: משה וילנסקי

שירה: עושה שלום במקומי

עושה שלום במקומי
הוא יעשה שלום עלינו
ועל כל ישראל
ואמרו אמן.

מילים: מתוך הקדיש
לחן: נורית הירש

שירה: עוד יבוא שלום

עוד יבוא שלום עלינו,
ועל כלם.
סלום עלינו ועל כל העולם,
סלום, סלום.

מילים ולחן: מוש בן אר"י

הדליקו אור ברחובות ושיר זמרו בעיר
מחר על פני כל התקוות יפציע יום בהיר
משוככים וגביה אד ריבוא יוני לכן
ושמש נקיה מפז תקרא מתור ענן.

שלום שלום שלום על ישראל
אמרו אמרו שירי הלל שלום שלום על ישראל.

כשיאיר יום של זהב בהר ובקמה
חידלו לכם מאש וקרב אנשי המלחמה,
עדו זרים אלפי גוון ובואו בשירה
עם נערות הכרך כולן לעיר המוארה.

שלום שלום שלום על ישראל
אמרו אמרו שירי הלל שלום שלום על ישראל.

אם למחר שלום יבוא עד תפוז הדורות
מן הרמה עד הר גבו הדליקו מדורות
אז הר להר שלום יאמר ואור גדול יהל
כשיום חדש יזרח מחר על כל בית ישראל.

שלום שלום שלום על ישראל
אמרו אמרו שירי הלל שלום שלום על ישראל.

מילים: דודו ברק
לחן: אפי נצר

הידוש לליל שבת:

יהי צרב יהי בקור יום הששי ויכלו השמים
והארץ וכל צבאם.

ויכל אלהים ביום השביעי, קלאכתו אשר עשה.

וישבת ביום השביעי כפל קלאכתו אשר עשה.

ויברך אלהים את יום השביעי ויגדש אותו.

כי בו שבת כפל קלאכתו אשר ברא אלהים לעשות.

ברוך אתה ה', אלהינו סלך העולם, בורא פרי הגפן:

ברוך אתה ה', אלהינו סלך העולם, אשר קדשנו

במצוותיו ורצה בנו, ושבת קדשו באהבה וברצון הנחילנו,

זכרון למצעה בראשית, תחלה למקראי קדש, זכר

ליציאת מצרים. ושבת קדשך באהבה וברצון הנחלתנו:

ברוך אתה ה', מקדש השבת:

על היין: סברי סרנו ורבונו ורבותי:

ברוך אתה ה' אלהינו סלך העולם בורא פרי הגפן:

על הפת: סברי סרנו ורבונו ורבותי:

ברוך אתה ה' אלהינו סלך העולם המוציא לחם מן

הארץ:

ברוך אתה ה' אלהינו סלך העולם.

אשר קדשנו במצוותיו ורצה בנו.

ושבת קדשו באהבה וברצון הנחילנו.

זכרון למצעה בראשית.

כי הוא יום תחילה למקראי קדש זכר ליציאת מצרים.

כי בנו בחרת ואותנו קדשת ככל הצמים

ושבת קדשך באהבה וברצון הנחילנו:

ברוך אתה ה' מקדש השבת:

”בכל משבריי שפקדוני לאורך הדרך -
דבר אחד לא נשבר.
לא חדלתי להיות אדם מאמין.
אף בגדול שבשברוני לא נתמוטטה אדמת אמונתי!
אמונה - מרכז העבודה, נשמתה - תפילה.
אין שירה אמיתית שאינה בבחינת תפילה (...).
זהו דבר יהודי, היותר ייחודי שביהדות,
להיות אחד ממנין.
לדעת כי התשעה זקוקים לעשירי והאחד לתשעה.
אפשר זה הדבר המשמעותי ביותר שביהדות.
ואין דבר יותר ייחודי ויהודי בתנועה זו בה חונכתי!
תפילתי תמיד להיות אחד מכולם,
שמילותי הטובות יצטרפו למילים שממלמל הציבור.
גם הקרוב לתיבה,
הוא ”העובר לפני התיבה” - ולא יותר.
אין משמעות לחייס אם הם לעצמם.
רק בזיקתם להוויה, אל המילים שבאו עֲדִיקָה,
ובאים מרחוק לקראתך, יש משמעות לעמידה.
אחד - אבל אחד בציבור.”

אבא קובנר / על הגשר הצר

